

[Landbrugsministeren.]

skulde bringes ned paa en Temperatur af minus 20 Gr., og det er rigtigt nok, at ved de rationelle Fremgangsmaader hærdes Flødeisen ved denne Temperatur; men fordi Flødeisen kommer ned paa en Temperatur af minus 20 Gr., behøver Mejeristen ikke at afkøles til samme Temperatur; han kan meget godt gaa let paaklædt rundt og varetage sit Arbejde.

Det ærede Medlem var ogsaa betænkelig ved Udtrykket om, at Fabrikationen indgik som et naturligt Led i Mejeriets Drift, og mente, at det var for uklart og kunde give Anledning til Vanskeligheder, naar Skellet skulde drages. Det tror jeg nu ikke; men hvis det ærede Medlem kan finde en Redaktion, der er klarere, skal jeg ikke have noget som helst imod at overveje en anden Affattelse af denne Bestemmelse.

Det ærede Medlem stillede sluttelig det Spørgsmaal til mig, om en Specialfabrik maatte fremstille begge Slags Produkter, nemlig et Produkt, der er fremstillet af naturlig Fløde og et, der er fremstillet af kunstig Fløde. Dette Spørgsmaal maa jeg besvare benægtende. Det er netop Principet, som vi ogsaa ønsker ført ind paa dette Omraade, at hver Ting skal holdes for sig, den ene skal ikke lægge Hindringer i Vejen for den anden. Mejerierne maa kun fremstille de Produkter, der hidrører fra Mælk, og Margarinefabrikkerne kun dem, der hidrører fra kunstige Fedtstoffer, og ethvert Forsøg paa at skabe en Sammenblanding her er et Forsøg i daarlig Retning, baade for Producenter og Forbrugere. Jeg tror ogsaa, det ærede Medlem spurgte — jeg har ikke noteret det, men jeg husker vist ikke fejl —, om man til en kunstig Fløde maatte tilsætte et vist mindre Indhold af Smørfedt. Vi er jo enige om, at det Navn slet ikke kan anvendes i dette Tilfælde, og de, der vil fremstille et saadant Produkt, eller Forhandlerne maa selv finde paa et Navn — for mig kan det være et hvilket som helst Navn, men Ordet Fløde maa ikke findes deri. Paa dette Spørgsmaal skal jeg i øvrigt svare, at saaledes som Loven er affattet, gælder de samme Bestemmelser for dette Produkt som for Margarine, og da det er tilladt at tilsætte ganske vist en meget ringe Del Smørfedt til Margarine, vil Landbrugsministeren ogsaa være bemyndiget til at tillade den samme Procentdel tilsat her, men den er i øvrigt saa ringe, at den i denne Forbindelse ikke vil have større Betydning.

Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Bunch) udtalte nogle smukke anerkendende Ord om det danske Landbrug, men det ærede

Medlem føjede til, at den samme Berettigelse, som Landbruget har, skal ogsaa Industrien have. Denne Adskillelse mellem Landbrug og Industri har jeg i og for sig aldrig kunnet forstaa, og navnlig kan jeg ikke forstaa den, naar vi her taler om en Produktion paa to Maader af Flødeis; hvis det er „Industri“ at lave kunstig Flødeis, kan jeg ærlig talt ikke forstaa, hvor Svælget er mellem dette og det „Landbrug“, der fremstiller naturlig Flødeis. Begge Dele er selvfølgelig Industri. Jeg vilde i al Almindelighed ønske, at man i den offentlige Diskussion her i Landet vilde lade denne Modsætning mellem Industri og Landbrug fare. Man siger „Industrien“ i Enkelttal, og dog omfatter dette Ord en lang Række af højest forskelligartede Produktionsvirksomheder; men de største Industrier, vi har her i Landet, baade med Hensyn til den Mængde, der fremstilles, og med Hensyn til det Antal Mennesker, der er beskæftiget ved dem, taget som enkelte Industrier, er Smørindustrien, som foregaar paa Mejerier, og Baconindustrien, som foregaar i Svinestalde og Slagterier. Jeg har aldrig kunnet forstaa, hvorfor en Margarinefabrik var en „Industri“, men et Mejeri var „Landbrug“. Det er nok muligt, at Skorstenen er lidt højere paa Margarinefabrikken end paa Mejeriet, men det kan dog ikke være det, der gør Forskellen. Heller aldrig har jeg kunnet forstaa, hvorfor Sukkerfabrikation var „Industri“, skønt Landbruget leverer Sukkerroerne, men Baconfremstilling, der jo ogsaa foregaar paa store Fabrikker, var „Landbrug“. Der er selvfølgelig Tale om Industrier i begge Tilfælde, for det kan jo ikke være Meningen, at naar det er et Aktieselskab, der staaar bagved, er det en Industri, men naar det er et Andelselskab, er det „Landbrug“. Naar man her taler om Landbrug kontra Industri, som man desværre gør i saa mange Tilfælde, beror det paa en fuldkommen Misforstaaelse. Landbruget bestaar af flere forskellige Industrier, hver for sig store og betydningsfulde Industrier, som baade i Natur og Sammensætning fuldkommen kan sidestilles med de mange andre Arter af Industri, som findes. Der er ikke nær saa stor Forskel paa Margarineindustrien og Smørindustrien, som der f. Eks. er paa Margarineindustrien og en Handskefabrik. Dette Svælg mellem Landbrug og Industri er i Virkeligheden noget tænkt, og det anretter egentlig meget stor Skade, at man i enhver Diskussion har Lyst til at drage denne Skillelinie. Og naar det ærede Medlem siger, at Industrien skulde have de samme Rettigheder, er det for saa vidt ogsaa mit Ønske — idet jeg altsaa her